

implicit ligger i det, er, at man stiller spørgsmål ved, om man vil kunne vinde de retssager, der ellers ville kunne anlægges.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg har i længere tid haft det forfængelige håb, at jeg kunne vente med på ny at tage ordet, til alle ordførere havde haft lejlighed til at give deres mening til kende. Men specielt fru Kirsten Jacobsen, som nu smiler venligt til mig, og som er meget klog på denne sag om, hvad jeg skal gøre, men faktisk også mange andre, herunder hr. Gert Petersen, som er en af de parlamentarisk mest erfarne her i Tinget, kan ikke helt forstå, hvad baggrunden for dette lovforslag er. Så jeg skal dels gentage, dels føje en enkelt meget afgørende ting til.

Men jeg har for det første lyst til at sige, at lovforslaget ikke fratager de omhandlede skoler retten til at få prøvet de tilbagebetalingskrav, som Undervisningsministeriet fremsætter mod skolerne på grundlag af påståede overtrædelser af den gældende lov. Lovforslaget her fratager heller ikke skolerne muligheden for at få prøvet den vedtagne lov ved domstolene, herunder prøvet lovens grundlovsmæssighed.

Det er der jo flere, der har rejst tvivl om, og nogle har bestridt det. Men sådan forholder det sig. Det er regeringens opfattelse, at det tilkommer Folketinget at bestemme, hvem der skal modtage offentlige tilskud efter den omhandlede lov.

Og så er der kun én vej tilbage, og det er at stemme for lovforslaget. Der er nemlig ikke i den nugældende lov et sådant hjemmelsgrundlag, at jeg kan gå ind og stoppe Tvindimperiet, sådan som Folketinget har bedt mig om, har forlangt af mig, har forventet af mig. Der er ikke et sådant hjemmelsgrundlag, så vi med sikkerhed kan komme Tvindimperiet til livs. Det imperium, som knægter, vil jeg sige, skolernes selvbestemmelsesret, som gennem ublu lejekontrakter på bygninger, biler, udstyr osv. tapper skolerne for værdier.

Den enkelte skole har den fulde frihed og mulighed for at få prøvet sin sag af for domstolene på det eksisterende grundlag. Det har alle skolerne.

Men hvis vi skal stoppe det, som Folketinget har bedt mig om – og ingen lægger jo skjul på i dag, at man vil have stoppet det – så mangler jeg det hjemmelsgrundlag, som gør det muligt for mig som minister at leve op til det, Folketinget ønsker, og som jeg i øvrigt også selv ønsker. Jeg kan ikke gøre det administrativt.

Jeg løber ikke fra ansvaret hverken i denne sammenhæng eller i, hvad der er foregået – det manglede bare – jeg lever selvfølgelig op til mit ansvar, sådan må det være. Men det er faktisk også det, jeg troede, jeg gjorde med det lovforslag, jeg har lagt på bordet plus de to andre. Så det er jo altså det, jeg også ville kalde tungtvæjende grunde til at fremsætte et sådant lovforslag. Ellers har jeg ikke muligheden, og så kan Folketinget ikke få opfyldt deres krav eller deres ønske.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

I et samfund, hvor den rå individualisme og egoisme til tider har alt for gode vilkår, kunne det være fristende at rose Tvind for sin solidaritet og indædte tro på, at fællesskabet går forud for individet.

Når man så læser blandt andet Rigsrevisions rapport, revisorernes rapporter samt de beretninger, som tidligere lærere og elever er kommet med, står det klart, at Tvind under dække af væsentlige værdier som solidaritet og medmenneskelighed i virkeligheden til fulde har indoptaget det profitjag og den griskhed, som Tvind traditionelt har tilskrevet det kapitalistiske samfund. Det samfund, som koncernen hele tiden har bildt sig ind at være i opposition til.

Samtidig skal det imidlertid ikke glemmes, at der på mange Tvindskoler er udviklet en fornyende pædagogik, som har appelleret til mange af de unge, andre skoler har måttet give op over for, men også i forhold til andre unge har skolerne ofte formået at levere et godt undervisningstilbud.

Derfor er det så meget desto ærgerligere, at bagmændene for Tvind har valgt at gøre de frie skoler til rene pengemaskiner, som Tvindkoncernen har skullet have flest mulige penge ud af. Permanente huslejestigninger, tvivlsomme møbler, bilkontrakter, udnyttelse af eleverne som gratis arbejdskraft og konstant malkning af de offentlige kasser har fjernet de sidste rester af tillid og gør det tvingende nødvendigt at lukke for tilskud til alle 32 Tvindskoler. Desværre, fordi det går ud over uskyldige elever og forældre, og desværre, fordi indgrebet også gør det nødvendigt at stoppe for tilgangen af frie skoler de næste 24 måneder.

Jeg synes, den dimension er nok så vigtig; vi glemmer lidt det menneskelige aspekt i denne her sag til fordel for al juristeriet.